

Reverzní inženýrství

2. Analýza toku kódu

Ing. Tomáš Zahradnický, EUR ING, Ph.D.

Ing. Josef Kokeš

**FACULTY
OF INFORMATION
TECHNOLOGY
CTU IN PRAGUE**

České vysoké učení technické v Praze

Fakulta informačních technologií

Katedra informační bezpečnosti

Verze 2022-10-15

Obsah I

1 Analýza kódu

- Analýza toku kódu

2 Vstupní bod, inicializace a ukončení

- Hlavní vstupní bod
- Inicializace
- Ukončení

3 Další aspekty

- Kódování ukazatelů
- Podpora pro Hot Patching
- Call na instrukci jmp

4 Import Address Table

- Importní adresář a Import Address Table
- Hackování Import Address Table

Rozklad funkce do základních bloků

Nyní, když máme zanalyzovaný zásobník a identifikovány lokální proměnné, začneme s analýzou toku kódu. Nejprve vytvoříme graf toku kódu (Control Flow Graph, CFG), a ten použijeme pro analýzu jazykových konstruktů jako **if-then-else** nebo smyček **do-while/for/while**.

Vytváření CFG začíná rozložením kódu na základní bloky.

Základní blok [NI-GEN]

Základní blok (Basic Block, BB) je maximální posloupnost po sobě jdoucích instrukcí, do které lze vstoupit jedinečně první instrukcí posloupnosti a opustit ji jedinečně poslední instrukcí.

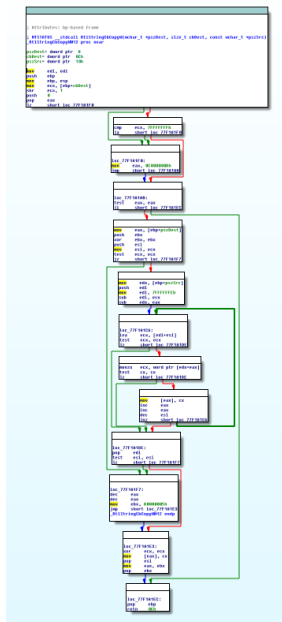
Tvorba grafu toku kódu

Jakmile máme funkci rozdělenou na základní bloky, můžeme vytvořit graf toku kódu (CFG), kde:

- každý základní blok je vrcholem;
- tok kódu vytváří orientované hrany z jednoho BB do druhého.

CFG nám dává prvotní vysokoúrovňový náhled na funkci, kterou analyzujeme.

CFG slouží jako jeden ze vstupů do dekompilátoru, který se v něm snaží rozpoznat známé vzorce a rekonstruovat vysokoúrovňový kód. Vytvoření CFG nemusí být vždy zcela přímočaré, zejména pokud jsou použity obfuskační techniky (např. neprůhledné predikáty).

Příkaz if-then I

S instrukcí CMP/TEST

Toto je nejjednodušší varianta podmíněného skoku. Příkaz má tuto strukturu:

C

```
if( podmínka )  
    výraz;
```

Pseudokód v assembleru

```
porovnávací operace ověřující podmínku  
jxx přeskočit  
výraz  
přeskočit:
```

```
77e3c798 kernel32!StringCbPrintfW
```

```
...
```

```
77e3c7a0 shr ecx, 1
```

```
77e3c7a2 push 0
```

```
77e3c7a4 pop eax
```

```
77e3c7a5 jz short loc_77e3c7e5
```

```
// Instrukce cmp nastaví příznaky podle výsledku porovnání
```

```
77e3c7a7 cmp ecx, 7fffffffh
```

```
77e3c7ad ja short loc_77e3c7e5
```

```
...
```

```
77e3c7e5 mov eax, 80070057h // HRESULT_FROM_WIN32( ERROR_INVALID_PARAMETER )
```

```
77e3c7ea jmp short loc_77e3c7af
```

Příkaz if-then II

Bez instrukce CMP/TEST

Příkaz má stejnou strukturu jako minule, ale pro nastavení příznaků v registru EFL používá aritmetické nebo jiné instrukce..

C

```
if( podmínka )
    výraz;
```

Pseudokód v assembleru

aritmetická operace počítající **podmínku**
 jxx přeskočit
výraz
 přeskočit:

```
77e3c798 kernel32!StringCbPrintfW
77e3c798 mov edi, edi          // 2-byte NOP pro hot patching
77e3c79a push ebp
77e3c79b mov ebp, esp
77e3c79d mov ecx, [ebp+c]      // Načti 2. parametr do ECX
77e3c7a0 shr ecx, 1           // Neznaménkové dělení 2, nastaví ZF a CF
77e3c7a2 push 0
77e3c7a4 pop eax

// Instrukce shr nastaví/smaže ZF, pokud výsledek je/není nula
// Push a pop nemění příznaky
77e3c7a5 jz short loc_77e3c7e5
...
77e3c7e5 mov eax, 80070057h    // HRESULT_FROM_WIN32( ERROR_INVALID_PARAMETER )
77e3c7ea jmp short loc_77e3c7af
```

Příkaz if-then III

Graf toku kódu

```
; Attributes: bp-based frame

public __if_then
__if_then proc near

arg_0= dword ptr 8

push    ebp
mov     ebp, esp
push    offset $SG6928 ; "Zacatek\n"
call    _printf
add     esp, 4
cmp     [ebp+arg_0], 0Ah
jle     short loc_37
```

```
mov     eax, [ebp+arg_0]
push    eax
push    offset $SG6930 ; "%d je vetsi nez 10\n"
call    _printf
add     esp, 8
```

```
loc_37:
push    offset $SG6931 ; "Konec\n"
call    _printf
add     esp, 4
xor     eax, eax
pop     ebp
retn
__if_then endp
```

Příkaz if-then-else I

Tento příkaz přidává k předchozímu alternativní větev.

C

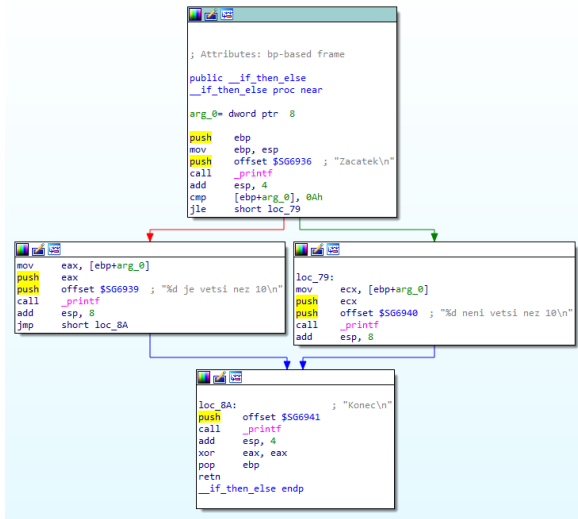
```
if( podmínka )  
    výraz1;  
else  
    výraz2;
```

kód v assembleru

```
77e2a8cd kernel32!UIntPtrToInt  
77e2a8cd mov edi, edi  
77e2a8cf push ebp  
77e2a8d0 mov ebp, esp  
77e2a8d2 mov eax, [ebp+8]  
77e2a8d5 cmp eax, 7fffffffh  
77e2a8da ja loc_77e5547c  
77e2a8e0 mov ecx, [ebp+c]  
77e2a8e3 mov [ecx], eax  
77e2a8e5 xor eax, eax // Propadne do společné části  
  
77e2a8e7 loc_77e2a8e7:  
77e2a8e7 pop ebp  
77e2a8e8 ret 8  
  
77e5547c loc_77e5547c:  
77e5547c mov eax, [ebp+c]  
77e5547f or dword ptr [eax], 0xffffffffh  
77e55482 mov eax, 80070216h // HRESULT_FROM_WIN32( ERROR_ARITHMETIC_OVERFLOW )  
77e55487 jmp loc_77e2a8e7 // Skok zpět
```


Příkaz if-then-else II

Graf toku kódu

Smyčky I

Smyčka while

C

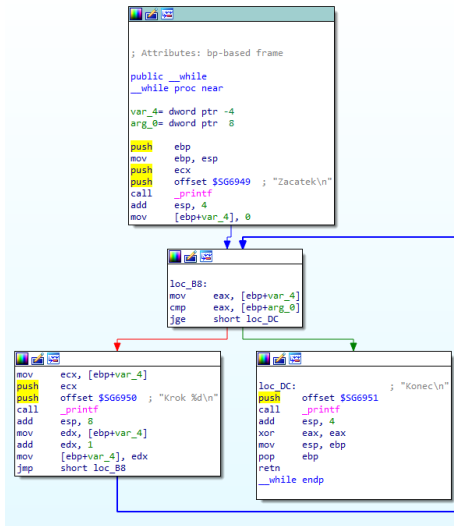
```
while( podmínka )  
    tělo;
```

Kód v assembleru

```
00401561  push    ebp  
00401562  mov     ebp,esp  
00401564  loc_0401564:  
00401564  mov     eax,dword ptr [ebp+c]  
00401567  movsx   ecx,byte ptr [eax]  
0040156a  test    ecx,ecx // Test podmínky  
0040156c  je      loc_040158c // Nesplněno, skok za smyčku  
0040156e  mov     edx,dword ptr [ebp+8]  
00401571  mov     eax,dword ptr [ebp+c]  
00401574  mov     cl,byte ptr [eax]  
00401576  mov     byte ptr [edx],cl  
00401578  mov     edx,dword ptr [ebp+8]  
0040157b  add     edx,1  
0040157e  mov     dword ptr [ebp+8],edx  
00401581  mov     eax,dword ptr [ebp+c]  
00401584  add     eax,1  
00401587  mov     dword ptr [ebp+c],eax  
0040158a  jmp     loc_0401564 // Skok na další iteraci  
0040158c  loc_040158c:  
0040158c  pop     ebp  
0040158d  ret
```

Smyčky II

Graf toku kódu — smyčka while

Smyčky III

Smyčka do-while

C

```
do {  
    tělo;  
} while(podmínka);
```

Kód v assembleru

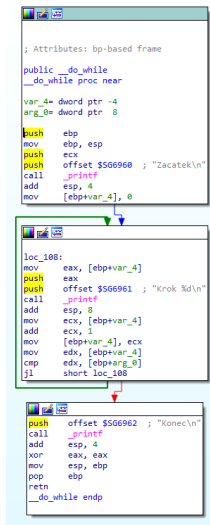
```
00401340  mov     edx,dword ptr [esp+4]  
00401344  mov     eax,dword ptr [esp+8]  
00401348  loc_0401348:  
00401348  movzx   ecx,byte ptr [eax]  
0040134b  lea     eax,[eax+1]  
0040134e  mov     byte ptr [edx],cl  
00401350  movzx   ecx,byte ptr [eax-1]  
00401354  test    cl,cl           // Test podmínky  
00401356  jne     loc_0401348h    // Skok na další iteraci  
00401358  ret
```

Všimněte si, že tato funkce nevytvořila rámec zásobníku. Na parametry je odkazováno přímo přes registr ESP. Tento přístup vede na kratší a rychlejší kód, ale každá instrukce `push` mění offset parametrů a lokálních proměnných na zásobníku.

Vynechání rámce zásobníku si lze vyžádat během kompilace pomocí `-fomit-frame-pointer` v GCC nebo `/Oy` v MSVC.

Smyčky IV

Graf toku kódu — smyčka do-while

Smyčky V

Smyčka for

C

```
for(  
    inicializace;  
    podmínka;  
    inkrement  
)  
{  
    tělo;  
}
```

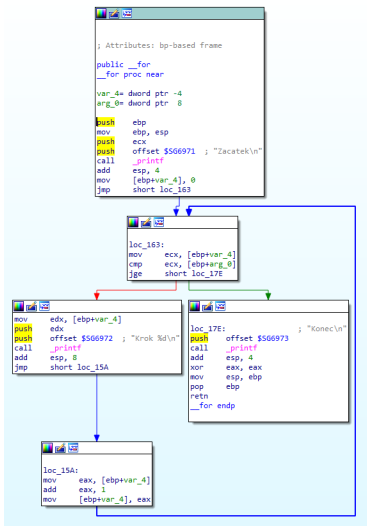
Kód v assembleru

```
00401280  mov     ecx,dword ptr [esp+4]  
00401284  xor     eax,eax  
00401286  test    ecx,ecx           // Vstoupit do smyčky?  
00401288  jle     loc_040129c       // Ne - skok za smyčku  
0040128a  lea     ebx,[ebx]  
00401290  loc_0401290:  
00401290  mov     dword ptr [eax*4+403020h],eax  
00401297  inc     eax               // Provést inkrementaci  
00401298  cmp     eax,ecx           // Test podmínky  
0040129a  jl      loc_0401290       // Skok na další iteraci  
0040129c  loc_040129c:  
c0040129c  ret
```

V příkazu **for** může být kterákoliv z částí prázdná. To nám dovolí zkonstruovat **while** smyčku vynecháním inicializace a inkrementu nebo jejich přesunutím. Generovaný kód by pak byl totožný jako u smyčky **while**. Z kódu nelze rozpoznat, jestli původní kód používal **for** nebo **while**. Dekompilátor obvykle preferuje jeden z nich a ten vždy použije.

Smyčky VI

Graf toku kódu — smyčka for

Příkaz switch I

s použitím instrukce cmp

C

```
switch( arg ) {
    case 1:
        výraz_1;
        break;

    case 2:
        výraz_2;
        break;

    case 3:
        výraz_3;
        break;

    case 4:
        výraz_4;
        break;

    default:
        výraz_n;
        break;
}
```

Kód v assembleru

```
8048389 mov    0x8(%ebp),%eax // Načíst arg. do EAX
804838c cmp    $0x2,%eax
804838f je     0x80483df
8048391 jle    0x80483c0
8048393 cmp    $0x3,%eax
8048396 je     0x80483b2
8048398 cmp    $0x4,%eax
804839b nop
804839c lea    0x0(%esi,%eiz,1),%esi
80483a0 jne    0x80483d1
80483a2 movl   $0x8048595,(%esp)
80483a9 call   0x8048350 <puts@plt>
80483ae xor    %eax,%eax // Vrátit 0;
80483b0 leave
80483b1 ret
80483b2 movl   $0x8048589,(%esp)
80483b9 call   0x8048350 <puts@plt>
80483be jmp     0x80483ae
80483c0 dec    %eax // I zde se běžně používá instr. dec/sub!
80483c1 jne    0x80483d1
80483c3 movl   $0x8048570,(%esp)
80483ca call   0x8048350 <puts@plt>
80483cf jmp     0x80483ae
80483d1 movl   $0x80485a1,(%esp)
80483d8 call   0x8048350 <puts@plt>
80483dd jmp     0x80483ae
80483df movl   $0x804857e,(%esp)
80483e6 call   0x8048350 <puts@plt>
80483eb jmp     0x80483ae
```


Příkaz switch II

s použitím sub/dec

C

```
switch( arg ) {
    case 1:
        výraz_1;
        break;

    case 2:
        výraz_2;
        break;

    case 4:
        výraz_4;
        break;

    default:
        výraz_n;
        break;
}
```

Kód v assembleru

```
00401000 mov     eax, [esp+4]
00401004 dec     eax
00401005 jz      short loc_401042
00401007 dec     eax
00401008 jz      short loc_401031
0040100A sub     eax, 2
0040100D jz      short loc_401020
0040100F push    offset defaultCase
00401014 call    ds:printf
0040101A add     esp, 4
0040101D xor     eax, eax           // vrátit 0, duplikováno
0040101F retn                    // konec funkce, duplikováno
00401020 push    offset třiParametry
00401025 call    ds:printf
0040102B add     esp, 4
0040102E xor     eax, eax           // vrátit 0, duplikováno
00401030 retn                    // konec funkce, duplikováno
00401031 push    offset jedenParametr
00401036 call    ds:printf
0040103C add     esp, 4
0040103F xor     eax, eax           // vrátit 0, duplikováno
00401041 retn                    // konec funkce, duplikováno
00401042 push    offset bezParametrů
00401047 call    ds:printf
0040104D add     esp, 4
00401050 xor     eax, eax           // vrátit 0, duplikováno
00401052 retn                    // konec funkce, duplikováno
```

Příkaz switch III

se skokovou tabulkou

C

```
switch( arg ) {
    case 1:
        výraz_1;
        break;

    case 2:
        výraz_2;
        break;

    case 3:
        výraz_3;
        break;

    case 4:
        výraz_4;
        break;

    default:
        výraz_n;
        break;
}
```

Skoková tabulka

```
00401068 dd offset loc_401011
0040106C dd offset loc_401022
00401070 dd offset loc_401033
00401074 dd offset loc_401044
```

Kód v assembleru

```
00401000 mov     eax, [esp+4]
00401004 dec     eax
00401005 cmp     eax, 3
00401008 ja     short loc_401055
0040100A jmp     ds:off_401068[eax*4] // Skok na adresu dle tab.
00401011 push    offset bezParametrů
00401016 call    ds:printf
0040101C add     esp, 4
0040101F xor     eax, eax // vrátit 0, duplikováno
00401021 retn    // konec funkce, duplikováno
00401022 push    offset jedenParametr
00401027 call    ds:printf
0040102D add     esp, 4
00401030 xor     eax, eax // vrátit 0, duplikováno
00401032 retn    // konec funkce, duplikováno
00401033 push    offset dvaParametry
00401038 call    ds:printf
0040103E add     esp, 4
00401041 xor     eax, eax // vrátit 0, duplikováno
00401043 retn    // konec funkce, duplikováno
00401044 push    offset třiParametry
00401049 call    ds:printf
0040104F add     esp, 4
00401052 xor     eax, eax // vrátit 0, duplikováno
00401054 retn    // konec funkce, duplikováno
00401055 push    offset defaultCase
0040105A call    ds:printf
00401060 add     esp, 4
00401063 xor     eax, eax // vrátit 0, duplikováno
00401065 retn    // konec funkce, duplikováno
```

Graf toku kódu — skoková tabulka

Shrnutí

Nyní bychom měli:

- rozumět prologu a epilogu;
- rozumět rámci zásobníku a jeho struktuře;
- chápat, co je to základní blok;
- umět zkonstruovat graf toku kódu funkce, a
- rozumět tomu, jak jsou jazykové konstrukty C kompilovány do assembleru, a dokázat je přeložit zpět do čitelného kódu s vyšší úrovní abstrakce.

Nyní se detailněji podíváme na to, co dělá běhové prostředí při spuštění programu. To zahrnuje:

- co je to vstupní bod a k čemu slouží;
- volání inicializačních funkcí;
- volání funkce `main`;
- volání ukončovacích funkcí.

Hlavní vstupní bod

Funkce `main/wmain/_tmain` **nej**sou vstupním bodem do programu. Skutečným vstupním bodem je funkce, jejíž relativní virtuální adresa (RVA) je uvedena v poli `AddressOfEntryPoint` v Optional Header PE souboru.

Vstupní bode, kdepak jsi?

```
// Získat HMODULE aktuálního procesu
HMODULE hSelf = GetModuleHandle(NULL); // = LoadLibrary, ...

// Přetypovat HMODULE na ukazatel na začátek PE image v paměti. Ukazuje na MZ... - DOSová hlavička
PIMAGE_DOS_HEADER pDosHeader = (PIMAGE_DOS_HEADER)hSelf;

// Nová hlavička se nachází e_lfanew bajtů od začátku image
PIMAGE_NT_HEADERS32 pNtHeaders = (PIMAGE_NT_HEADERS)((BYTE*)pDosHeader) + pDosHeader->e_lfanew;

// Nakonec přečteme relativní virtuální adresu vstupního bodu a přičteme ji k začátku image
void* pfnEntryPoint = (void*)((BYTE*)pDosHeader
                               + pNtHeaders->OptionalHeader.AddressOfEntryPoint);

printf("Adresa vstupního bodu: %p\n", pfnEntryPoint);
```

Adresa vstupního bodu: 00402390

Měli bychom se ptát, **kdo** vytváří vstupní bod, **odkud** je volán, a **proč** to není funkce `main`?

Kdo volá vstupní bod?

To už jsme viděli v přednášce 1.

Adresa vstupního bodu: 00402390

Call stack pro vstupní bod

```
004136C0 Tokens.exe!main(int argc, const char* * argv) // Vstupní bod v C
00402259 Tokens.exe!__tmainCRTStartup()
0040239D Tokens.exe!mainCRTStartup() // Vstupní bod programu
75C4EE0A kernel32.dll!@BaseThreadInitThunk@12()
775A37C4 ntdll.dll!__RtlUserThreadStart@8()
775A37A3 ntdll.dll!__RtlUserThreadStart@8()
```

Kdo vytváří vstupní bod programu?

Vstupní bod programu poskytuje runtime knihovna jazyka. Nalezneme ho v `crtexe.c`:

```
int mainCRTStartup( void )
{
    /*
     * The /GS security cookie must be initialized before any exception
     * handling targetting the current image is registered. No function
     * using exception handling can be called in the current image until
     * after __security_init_cookie has been called.
     */
    __security_init_cookie();
    return __tmainCRTStartup();
}
```

Poznámky

Jméno této funkce je závislé na nastavení programu (zda používáme "Use Unicode Character Set", tj. máme `#define UNICODE` 1) a na tom, zda se používá `main` nebo `WinMain`. Možná jména jsou:

- 1 `mainCRTStartup`
- 2 `wmainCRTStartup`
- 3 `WinMainCRTStartup`
- 4 `wWinMainCRTStartup`

__tmainCRTStartup()

Každý program v zkompileovaný MSVC začíná tímto kódem:

```
__declspec(noinline) int __tmainCRTStartup( void )
{
    __try {
        ...
        // Run initializers placed into .crt$xia ... .crt$xiz segs (merged into .rdata)
        // __xi_a and __xi_z bound initializer data start and end
        // calls pre_c_init(), by default initialize C, sets default FPU mode,
        // sets the unhandled exception filter to __CxxUnhandledExceptionFilter
        if( _initterm_e( __xi_a, __xi_z ) != 0 )
            return 255;

        // Run initializers placed into .crt$xca ... .crt$xcz segs (placed into .rdata)
        // calls pre_cpp_init(), sets atexit(_RTC_Terminate), prepares parameters for main,
        // calls all constructors of static objects and registers a stub calling appropriate
        // destructors using the atexit function.
        _initterm( __xc_a, __xc_z );

        // Call whichever main function we have!
        mainret = main(argc, argv, envp);
        ...
        exit(mainret);
    }
    __except( _XcptFilter( GetExceptionCode(), GetExceptionInformation() ) ) {
        // _XcptFilter terminates, inaccessible
        mainret = GetExceptionCode();
        ExitProcess(mainret);
    }
    return mainret;
}
```


Inicializační kód

Kompilátor za nás odvede množství práce a my se nemusíme starat o runtime detaily. Pokud chceme použít globální C++ třídu, stačí napsat:

Příklad kódu s inicializovanou třídou

```
// Globální inicializovaná třída
Initializer g_InitializerClassInstance;

class Initializer {
public:
    Initializer() {
        printf("Pozdrav z kódu před main.\n");
    }

    ~Initializer() {
        printf("Pozdrav z kódu za main.\n");
    }
};
```

Pozn.: GCC používá speciální klíčová slova `__attribute__((constructor))` a `__attribute__((destructor))`; to dovoluje použít inicializátory i z C a nechat zavolat funkci během inicializační nebo ukončovací fáze běhu programu.

Ruční inicializace

Pokud potřebujeme jemnější kontrolu, musíme použít konstrukty `#pragma`.

Detailní řízení inicializace

```
#pragma section(".CRT$XIB")
__declspec(allocate(".CRT$XIB")) int (*g_MyInit_PreC)(void) = MyInit_PreC;

#pragma section(".CRT$XIY")
__declspec(allocate(".CRT$XIY")) int (*g_MyInit_PostC)(void) = MyInit_PostC;

// XCT = pre static objects constructors
// XCU = post static objects constructors
#pragma section(".CRT$XCB")
__declspec(allocate(".CRT$XCB")) void (*g_MyInit_PreCPP)(void) = MyInit_PreCPP;

#pragma section(".CRT$XCZ")
__declspec(allocate(".CRT$XCZ")) void (*g_MyInit_PostCPP)(void) = MyInit_PostCPP;
```

Inicializátory v sekcích `.CRT$XIxxx` mohou vracet hodnoty. Nenulová návratová hodnota způsobí, že se inicializace programu přeruší a program skončí s chybou 255.

Kde jsou inicializátory umístěny? I

Funkce `_initterm_e` a `_initterm` mají na vstupu ukazatele na začátek a konec části sekce `.rdata`, následující po IAT. Podívejme se na obsah této sekce:

Offset	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F	Ascii
00000540	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000550	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000610	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000620	00	00	00	00	00	00	00	00	40	39	41	00	00	00	00	00@9A.....
00000630	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000710	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000720	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	8C	10	41	00I+A.....
00000730	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000820	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000830	C3	10	41	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	A+A.....
00000840	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000920	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000930	00	00	00	00	B3	11	41	00	22	11	41	00	00	00	00	003A."A.....
00000940	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000A30	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
00000A40	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00

Obrázek: `__xi_a` až `__xi_z` v debug verzi programu.

Každá položka v tomto seznamu reprezentuje ukazatel na inicializační funkci v jazyku C:

```

413940 pre_c_init
41108c jmp MyInit_PreC pro debug, respektive MyInit_PreC pro release
4110c3 jmp __atoneexitinit pro debug, resp. __atoneexitinit pro release
4111b3 jmp MyInit_PostC pro debug, resp. MyInit_PostC pro release
411122 jmp ___CxxSetUnhandledExceptionFilter pro debug, resp. přímý skok v release

```

Kde jsou inicializátory umístěny? II

```
int _initterm_e(int (**pSegStart)(void), int (**pSegEnd)(void))
{
    int initResult = 0;
    while ( pSegStart < pSegEnd && !initResult )
    {
        if ( *pSegStart )
            initResult = (*pSegStart)();
        ++pSegStart;
    }
    return initResult;
}
```

Pole obsahuje ukazatele na inicializační funkce. Pokud ukazatel není null, bude zavolán. Všimněte si, že se volání C-inicializátorů ukončí v okamžiku, kdy první inicializátor vrátí nenulovou hodnotu (na rozdíl od C++ inicializátorů).

Kde jsou inicializátory umístěny? III

Offset	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F	Ascii
00000080	86	25	00	00	98	25	00	00	DE	23	00	00	FD	23	00	00	!%..!%..b#...š#...
00000090	E8	23	00	00	86	24	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	e#...!\$.....
000000A0	DD	12	40	00	30	10	40	00	00	10	40	00	30	10	40	00	Y:@.Q+@.]+@.Q+@.
000000B0	00	00	00	00	00	00	00	00	24	12	40	00	20	10	40	00\$!@.++@.

Obrázek: __xc_a až __xc_z v release verzi.

Každá položka v tomto seznamu reprezentuje ukazatel na inicializační funkci v jazyku C++:

```

000000    -
4012dd    pre_cpp_init
401030    MyInit_PreCPP
401000    Initializer constructor stub
401020    MyInit_PostCPP

00401000    mov     ecx,4031B8h // Ukazatel na this
00401005    call    Initializer::Initializer
0040100A    push    401930h      // adresa volání destruktoru
0040100F    call    atexit        // zaregistrovat k volání před ukončením programu
00401014    pop     ecx          // vyčištění zásobníku
00401015    ret

...

00401930    mov     ecx,4031B8h // Ukazatel na this
00401935    jmp     Initializer::~Initializer

```

Terminátory I

Viděli jsme, že byla používána funkce `atexit` k zaregistrování funkcí, které při ukončení programu zavolají destruktory. `Atexit` využívá dynamicky alokované pole, na které ukazují dva zakódované globální ukazatele `__onexitbegin` a `__onexitend`. Do tohoto pole jsou umístěny zakódované ukazatele na funkce. Když je zavolána C funkce `exit` (ale ne `TerminateProcess`), jsou postupně volány funkce zaregistrované pomocí `atexit`. Pokud navíc používáme staticky přilinkovanou runtime knihovnu, zavolají se zde i před-ukončovací a ukončovací funkce zaregistrované v segmentech `.crt$xpXXX` a `.crt$xtXXX`, obdobně jako u inicializátorů.

Terminátory II

Funkce atexit (atexit.c)

```
int __cdecl atexit(void (__cdecl *func)()) {  
    return _onexit(func) == NULL ? -1 : 0;  
}  
  
_onexit_t __cdecl _onexit(_onexit_t Func) {  
    int (__cdecl *pfnFunc)();  
  
    _lockexit();  
    pfnFunc = _onexit_nolock(Func);  
    _unlockexit();  
    return pfnFunc;  
}
```

Funkce exit (crt0dat.c)

```
void __cdecl exit( int code ) {  
    doexit(code, 0, 0); /* full term, kill process */  
}
```

Terminátory III

Pseudokód funkce doexit (crt0dat.c)

```
void __cdecl doexit(int code, int quick, int retcaller) {
    if ( !retcaller && check_managed_app() ) // V managovaném procesu zavolej CorExitProcess
        __crtCorExitProcess(uExitCode);
    ...
    if ( !quick ) {
        onexitbegin = DecodePointer(__onexitbegin); onexitend = DecodePointer(__onexitend);
        while ( 1 ) { // Iteruj přes všechny ukončovací funkce
            // Najdi první "nenulovou" funkci
            while ( --onexitend >= onexitbegin && *onexitend == EncodePointer(NULL) );
            // Ukončovací podmínka
            if ( onexitend < pfn__onexitbegin ) break;
            // Dekóduj, zavolej, a odstraň ze seznamu
            pfnExitProc = (void (*)(void))DecodePointer(*onexitend);
            *onexitend = EncodePointer(0);
            pfnExitProc();
            ...
        }
        #ifndef CRTDLL
            _initterm(__xp_a, __xp_z); // Zavolej před-ukončovací funkce
        #endif
    }
    #ifndef CRTDLL
        _initterm(__xt_a, __xt_z); // Zavolej ukončovací funkce
    #endif
    ...
    if ( ret ) return;
    if ( !ret ) __crtExitProcess(code);
}
```


Kódování ukazatelů

Ukazatele na zásobníku nebo na haldě by mohly být přepsány a zneužity ke spuštění útočnickova kódu. API EncodePointer a DecodePointer tomu brání. Jejich volání jsou interně mapována na RtlEncodePointer resp. RtlDecodePointer API z NTDLL.DLL:

```
77F1A290  db 5 dup(90h)
77F1A295  RtlEncodePointer:
77F1A295  mov  edi, edi
77F1A297  push ebp
77F1A298  mov  ebp, esp
77F1A29A  push ecx
77F1A29B  push 0                ; ReturnLength
77F1A29D  push 4                ; ProcessInformationLength
77F1A29F  lea  eax, [ebp+ProcessInformation]
77F1A2A2  push eax              ; ProcessInformation
77F1A2A3  push 24h              ; ProcessInformationClass = process cookie
77F1A2A5  push 0FFFFFFFh        ; ProcessHandle = GetCurrentProcess()
77F1A2A7  call _ZwQueryInformationProcess@20
77F1A2AC  test eax, eax
77F1A2AE  jl   loc_77F4276F
77F1A2B4  mov  eax, [ebp+ProcessInformation]
77F1A2B7  mov  cl, al
77F1A2B9  xor  eax, [ebp+arg_0]
77F1A2BC  and  cl, 1Fh
77F1A2BF  ror  eax, cl
77F1A2C1  leave
77F1A2C2  retn 4
```

Podpora pro Hot Patching

Na začátku poslední funkce jste si mohli všimnout instrukce `mov edi,edi`. Před začátkem funkce je navíc 5 instrukcí `nop`. Tyto instrukce zajišťují podporu pro hot patching, mechanismus, který nám dovoluje snadno upravit funkci za běhu bez nutnosti restartovat aplikaci. Poskytují 7 bajtů volného místa, které můžeme použít pro upravenou funkci. Instrukce `mov edi,edi` bude nahrazena instrukcí `jmp short`, která skočí na začátek `nopů`, kam bude vložena instrukce `jmp [addr]`. Kód pak vypadá takto:

Neupravený kód

```

90  nop
90  nop
90  nop
90  nop
90  nop
začátek_funkce:
8B FF  mov edi,edi
55  push ebp
8B EC  mov ebp,esp

```

Upravený kód

```

skok_na_upravenou_funkci:
E9 xx xx xx xx  jmp dword ptr [&upravená_funkce]
začátek_funkce:
EB F9  jmp short skok_na_upravenou_funkci
55  push ebp      // Nedosažitelné
8B EC  mov ebp,esp  // Nedosažitelné

```

Call na instrukci jmp? I

V debugovací verzi byly všechny funkce volány přes další úroveň nepřímého skoku. Co to mělo za smysl?

```
main:
00413130 push  ebp
00413131 mov   ebp,esp
00413133 sub   esp,48h
00413136 push  ebx
00413137 push  esi
00413138 push  edi
00413139 mov   dword ptr [result],0
00413140 call PEDUMP (4110BEh)
```

```
...
PEDUMP_real:
004125F0 push  ebp
004125F1 mov   ebp,esp
004125F3 sub   esp,50h
...
```

```
_GetCurrentProcess@0:
004110B4 jmp   GetCurrentProcess (4131D0h)

__report_securityfailure:
004110B9 jmp   __report_securityfailure (413640h)

PEDUMP:
004110BE jmp   PEDUMP_real (4125F0h)

__atosexitinit:
004110C3 jmp   __atosexitinit (413220h)

__report_securityfailureEx:
004110C8 jmp   __report_securityfailureEx (413750h)

_FindPESection:
004110CD jmp   _FindPESection (413FC0h)

MyInit_PreCPP:
004110D2 jmp   MyInit_PreCPP (412340h)

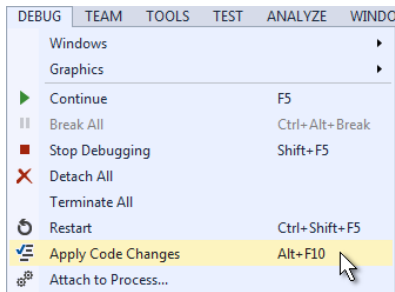
_LoadLibraryW@4:
004110D7 jmp   LoadLibraryW (4131EEh)

__configthreadlocale:
004110DC jmp   _configthreadlocale (4143EEh)

Initializer::Initializer:
004110E1 jmp   Initializer::Initializer (412390h)
```

Call na instrukci jmp? II

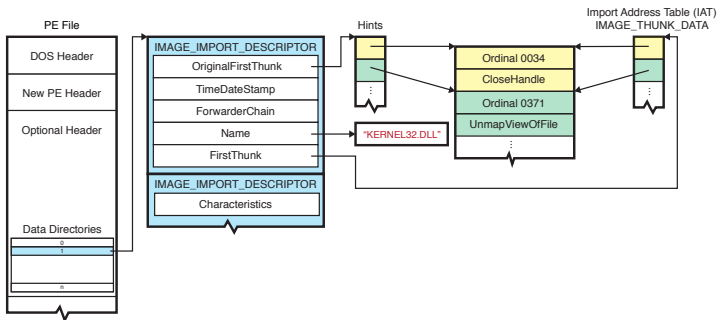
Pokud je povoleno inkrementální linkování, je do všech volání funkcí zabudován další nepřímý skok. To nám umožňuje **za běhu nahradit libovolnou funkci**. Jednoduše zkompilujeme nový kód, vložíme ho do paměti procesu a upravíme nepřímý skok tak, aby ukazoval na novou implementaci. MSVC k tomu používá “Apply Code Changes”, Apple používá “Fix and Continue”, ale princip je v obou případech stejný.

Obrázek: MSVC Apply Code Changes.

Import Address Table I

Modul může záviset na jiných modulech. Tyto moduly a jména symbolů nebo jejich pořadová čísla nalezneme v importním adresáři (Import Directory, ID) v PE souboru.

Obrázek: Importní adresář PE a Import Address Table.

Import Address Table II

Procházení importního adresáře

```
PIMAGE_IMPORT_DESCRIPTOR pImports = (PIMAGE_IMPORT_DESCRIPTOR)((BYTE*)pDosHeader
+ pNTHHeaders->OptionalHeader.DataDirectory[IMAGE_DIRECTORY_ENTRY_IMPORT].VirtualAddress);

PIMAGE_IMPORT_DESCRIPTOR pImportsEnd = (PIMAGE_IMPORT_DESCRIPTOR)((BYTE*)pImports
+ pNTHHeaders->OptionalHeader.DataDirectory[IMAGE_DIRECTORY_ENTRY_IMPORT].Size);

for (; pImports < pImportsEnd && pImports->OriginalFirstThunk != NULL; ++pImports)
{
    char* pszDLLName = (char*)((BYTE*)pDosHeader + pImports->Name);
    printf("DLL: %s\n", pszDLLName );

    if (pImports->Characteristics != NULL)
    {
        PIMAGE_THUNK_DATA pSymbolData = (PIMAGE_THUNK_DATA)((BYTE*)pDosHeader) + pImports->OriginalFirstThunk;

        for (; pSymbolData->u1.AddressOfData != NULL; ++pSymbolData )
        {
            // pozor, napřed bychom měli otestovat typ importu...
            PIMAGE_IMPORT_BY_NAME pImport = (PIMAGE_IMPORT_BY_NAME)((BYTE*)pDosHeader
+ pSymbolData->u1.AddressOfData);

            printf("%04hx %s\n", pImport->Hint, pImport->Name);
        }
    }
}
```

Import Address Table III

Poté, co byl image načten do paměti, nahradí loader všechny odkazy do IAT (RVA struktur `IMAGE_THUNK_DATA32` v 32-bitovém PE souboru) (vlevo) ukazující na `IMAGE_IMPORT_BY_NAME` (vpravo dole) skutečnými ukazateli na funkce (vpravo).

Offset(h)	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	0A	0B	0C	0D	0E	0F
00001200	8A	24	09	00	78	24	00	00	68	24	00	00	58	24	00	00
00001210	AC	27	00	00	06	27	00	00	EC	26	00	00	00	26	00	00
00001220	BC	26	00	00	AC	26	00	00	9C	26	00	00	32	27	00	00
00001230	00	00	00	00	DC	24	00	00	E4	24	00	00	EE	24	00	00
00001240	FC	24	00	00	0A	25	00	00	22	25	00	00	3C	25	00	00
00001250	D2	24	00	00	58	25	00	00	68	25	00	00	7A	25	00	00
00001260	D2	25	00	00	8A	25	00	00	9A	25	00	00	AA	25	00	00
00001270	BE	25	00	00	CC	25	00	00	D8	25	00	00	E4	25	00	00
00001280	EE	25	00	00	FA	25	00	00	10	26	00	00	2A	26	00	00
00001290	A2	26	00	00	56	26	00	00	7A	26	00	00	8C	26	00	00
000012A0	AC	24	00	00	C8	24	00	00	C0	24	00	00	B6	24	00	00
000012B0	4A	25	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	76	16	40	00
000012C0	30	10	40	00	00	10	40	00	30	10	40	00	00	00	00	00
000012D0	00	00	00	00	BD	15	40	00	20	10	40	00	91	14	40	00
000012E0	20	10	40	00	29	1A	40	00	00	00	00	00	00	00	00	00
000012F0	00	00	00	00	10	A2	FC	54	00	00	00	00	02	00	00	00
00001300	73	00	00	00	48	22	00	00	68	14	00	00	00	00	00	00
00001310	10	A2	FC	54	00	00	00	00	0C	00	00	00	14	00	00	00
00001320	DC	22	00	00	DC	14	00	00	48	65	6C	6F	20	70	72	00
00001330	65	2D	6D	61	69	6E	20	63	6F	64	65	2E	0A	00	00	00

Offset(h)	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	0A	0B	0C	0D	0E	0F
00402000	5C	DD	C4	75	DD	2C	C4	75	62	DD	C4	75	90	CE	C4	75
00402010	C0	C4	75	65	D8	C4	75	D2	C4	75	D6	C5	75	00	00	00
00402020	E2	7E	C4	75	10	CD	59	77	95	A2	59	77	C6	D8	C4	75
00402030	00	00	00	00	D7	ED	A5	6B	FC	ID	A5	6B	08	12	A6	6B
00402040	46	C4	A6	6B	6B	6B	A7	6B	AA	2A	A6	6B	ED	4C	AF	6B
00402050	73	22	A6	6B	5F	E2	A7	6B	CE	C7	A7	6B	93	42	A8	6B
00402060	B8	BB	AC	6B	04	A1	A8	6B	EB	35	AF	6B	E9	B9	AC	6B
00402070	86	CC	A6	6B	50	CC	A6	6B	2C	F6	B2	6B	40	F7	B2	6B
00402080	38	F6	B2	6B	B5	6B	AF	6B	0C	48	AF	6B	F7	47	AF	6B
00402090	2C	DC	A6	6B	D8	C7	A7	6B	9B	46	AF	6B	B5	C9	A7	6B
004020A0	D9	F2	AD	6B	30	ED	A5	6B	E0	IC	A5	6B	FF	CB	A6	6B
004020B0	8D	BB	AC	6B	00	00	00	00	00	00	00	00	76	16	40	00
004020C0	30	10	40	00	00	10	40	00	30	10	40	00	00	00	00	00
004020D0	00	00	00	00	BD	15	40	00	20	10	40	00	91	14	40	00
004020E0	20	10	40	00	29	1A	40	00	00	00	00	00	00	00	00	00
004020F0	00	00	00	00	10	A2	FC	54	00	00	00	00	02	00	00	00
00402100	73	00	00	00	48	22	00	00	68	14	00	00	00	00	00	00
00402110	10	A2	FC	54	00	00	00	00	0C	00	00	00	14	00	00	00
00402120	DC	22	00	00	DC	14	00	00	48	65	6C	6F	20	70	72	00
00402130	65	2D	6D	61	69	6E	20	63	6F	64	65	2E	0A	00	00	00

Obrázek: IAT na disku.

Obrázek: IAT v paměti.

První `IMAGE_THUNK_DATA` (4 bajty) obsahuje RVA 0000248A (vlevo). Tato adresa, když ji namapujeme do paměti procesu, ukazuje na strukturu `IMAGE_IMPORT_BY_NAME` obsahující pořadové číslo (0267) následované nulou ukončeným jménem funkce (`GetModuleHandleW`) (vpravo dole). Funkce pochází z `kernel32.dll` a je umístěna na adrese 75C4CD5C, která je zapsána zpět do IAT (vpravo). IAT je umístěna v sekci `.rdata`, tudíž je **pouze pro čtení**.

Offset(h)	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	0A	0B	0C	0D	0E	0F
00402480	6C	50	72	6F	74	65	63	74	00	00	67	02	47	65	74	4E
00402490	6F	64	75	6C	65	48	61	6E	64	6C	65	57	00	00	4B	45
004024A0	52	4E	45	4C	33	32	2E	64	6C	6C	00	00	FD	06	70	72

lProtect...g.GetModuleHandleW...KE
RHEL32.dll..y.pr

Import Address Table IV

Při “svázání” (bind) externího symbolu je zjištěna jeho adresa a všechny odkazy na tento symbol jsou zaktualizovány prostřednictvím relokační tabulky (BI-BEK, přednáška 2). Tak to platí pro objektové soubory; u spustitelných souborů by to při každém startu vynucovalo relokační volání externích symbolů. Proto se používají nepřímé skoky a stačí změnit **jeden** údaj pro každý symbol – ten v IAT!

Volání funkce skrze IAT

```
// Voláme funkci
00401072  push  0
00401074  call  dword ptr [__imp__GetModuleHandleW@4 (402000h)]

// IAT
00402000  .dd  075C4CD5Ch      // KERNEL32.DLL!GetModuleHandleW
00402004  .dd  075C42CDDh      // KERNEL32.DLL!VirtualProtect
...
004020B0  .dd  06BACBB8Dh      // MSVCRT120.DLL!__amsg_exit
004020B4  .dd  0                // - konec -

// Implementace funkce
_GetModuleHandleWStub@4:
75C4CD5C  mov    edi,edi
75C4CD5E  push  ebp
75C4CD5F  mov    ebp,esp
```


Hackování IAT I

Jak jsme viděli, všechna volání daného externího API jsou provedena skrz jediný bod v programu — záznam symbolu v IAT. Co by se stalo, kdybychom obsah tohoto údaje změnili?

Hackování IAT II

Jak jsme viděli, všechna volání daného externího API jsou provedena skrz jediný bod v programu — záznam symbolu v IAT. Co by se stalo, kdybychom obsah tohoto údaje změnili?

Všetchna volání tohoto API napříč celým programem by byla přesměrována!

Hackování IAT III

Jak jsme viděli, všechna volání daného externího API jsou provedena skrz jediný bod v programu — záznam symbolu v IAT. Co by se stalo, kdybychom obsah tohoto údaje změnili?

Všechna volání tohoto API napříč celým programem by byla přesměrována!

IAT je standardně jen pro čtení, ale můžeme použít API jako `VirtualProtect` k povolení zápisu a přesměrovat všechna volání napříč celým programem na naši funkci.

```
BOOL WINAPI VirtualProtect(  
    LPVOID lpAddress,          // IAT_start  
    SIZE_T dwSize,             // ( IAT_size + page_size - 1 ) & ( page_size - 1 )  
    DWORD flNewProtect,        // PAGE_READWRITE  
    PDWORD lpflOldProtect  
);
```

Hackování IAT IV

Dokážeme se dostat za hranice našeho procesu? Odpověď je jednoznačně ANO. Můžeme použít buď funkce jako VirtualAllocEx, ReadProcessMemory, WriteProcessMemory, VirtualProtectEx, CreateRemoteThread pro hacknutí jiného procesu a injektování svého kódu nebo DLL, nebo využít tzv. Native API!

Win32 API

```
BOOL WINAPI VirtualProtectEx(  
    _In_ HANDLE hProcess,  
    _In_ LPVOID lpAddress,  
    _In_ SIZE_T dwSize,  
    _In_ DWORD flNewProtect,  
    _Out_ PDWORD lpflOldProtect  
);
```

NT API

```
NTSTATUS NTAPI  
NtProtectVirtualMemory(  
    IN HANDLE ProcessHandle,  
    IN OUT PVOID *BaseAddress,  
    IN OUT PULONG NumOfBytesToProtect,  
    IN ULONG NewAccessProtection,  
    OUT PULONG OldAccessProtection  
);
```

Literatura

Russinovich M., Solomon D. A., Ionescu A.: *Windows Internals Part 1*, 6th ed., 2012.

Russinovich M., Solomon D. A., Ionescu A.: *Windows Internals Part 2*, 6th ed., 2012.